

Ihannemesta

Suomalaisia pidetään vaatimattomina ja vetäytyvinä. Emme yleensä pyri framille. Asumistoiveissamme vaatimattomuus kuitenkin katoaa. Tutkimusten mukaan suomalainen haluaa asua omakotitalossa keskellä kaupunkia järven rannalla. Tuntuu utopistiselta, mutta Suomessa tämä on mahdollista. Onko se sitten onni ja autuus, onkin toinen juttu.

Mitä rikkaat saksalaiset tai sveitsiläiset kadehtivat meiltä suomalaisilta? No, juuri tätä mikä ilmenee asumistoiveissamme. Tavallinen suomalainen pulliainen, jos elelee säällisesti, ei tupruta tupakkaa, ei hurahda peliautomaatteihin, ei juo liikaa viinaa eikä muutenkaan hulluile, voi työllään hankkia rantapalstan ja rakentaa sille talon.

Hyväpalkkaisellakaan sveitsiläisellä ei ole mitään mahdollisuutta ostaa asuinpaikkaa Genevenjärven rannalta. Eikä saksalaisellakaan. He ahtautuvat Euroopan harvoille rannoille karavaanikyliin, joissa liikeää hädin tuskin tilaa retkipöydälle ja -tuoleille.

Savonlinnassa järjestetään oopperakarkeloita. Jos vähän joustetaan, tänä vuonna tuli 100 vuotta täyteen. Suomalaiselle epätavalliseen tapaan röyhistäen rintaani ja totean, että olen siellä palloillut minäkin, jo 32 vuotena peräjälkeen. On tullut koettua sitä sun tätä.

No, ooppera sikseen, vaikka siitä kyllä tarinaa piisaisi. Pehdytään vähän Savonlinnaan. Pikkukaupunki täyttää menen tullen suomalaisten haaveet asumisen suhteen. Omakotitalossa, kaupungin keskustassa, järven rannalla! Olen vuosien varrella kuolaillut paikkakunnan parin kiinteistövälittäjän näyteikkunoita. Hienon osakehuoneiston saisi kohtuurahalla. Ikkunoista näkyisi kahteen kolmeen suuntaan Saimaa. Ja hyvällä tuurilla keskiaikainen linnakin saattaisi pilkahtaa.

Savonlinnan paikallislehdissä on parina viime vuonna polemisoitu ohikulkutiestä. Nyt liikenne kulkee yhtä ainoaa reittiä kaupungin läpi. Normaalinakin aikana torin kulman liikennevaloissa saa seisokella pitkään. Kun silta avataan joksikin hitaasti kulkevalle laivalle, keskustan ruuhka on suorastaan surrealistinen.

Ohikulkutietä ei ole perusteltu niinkään keskustan ruuhkilla kuin onnettomuuksien vähenemisellä. Selvityksissä ilmeni henkilövahinkojen tiheydestä vääriä tietoja, joita sittemmin on korjailtu. Keskustan mateleva liikenne on alhaisesta ajonopeudesta johtuen hyvin turvallista.

Ohikulkutien vastustajat liputtavat järvimaiseman tuhoutumisella. Väylä johtaa myös muutaman mökin pakkolunastamiseen ja purkamiseen, mikä aiheuttaa perusteltuja valituksia.

Ohikulkutien piti alun perin valmistua vuonna 2013. Nyt paikalliset kertovat, että uutta baanaa pitkin huristeltaisiin jo tämän vuoden lopulla. Projekti on seitsemisen kuukautta etuajassa.

Kiertelin ja katselin taas tietyömaita. Tunkeuduin jopa suljetulle rakennusalueelle tiirailemaan, onko keskustan hieno silta jo jälkijännitetty. Ei ollut, mutta upea siitä tulee. Haastattelin myös taksimiehiä, jotka tuntevat tuulet. Tosin savolaisten sanomisten suhteen pitää olla varovainen. Taksit tykkäsivät tiestä.

Olen samaa mieltä. Uusi tie ei mitenkään pilaa keskustaan näkymiä. Se kulkee samalla korkeudella kuin vanha rautatie. Sillat on kauniisti linjattu ja pengerrytetty. Melusteet puuttuvat vielä, mutta arvelen niiden vaan kruunaavan näyn.

Uudesta ohitustiestä huolimatta, tai juuri sen ansiosta, Savonlinna säilyi ihannemestanani. Keskustassa, järven rannalla, tosin vielä hotellissa.

pajen